

*O PRIDITE STVARI,
KAJ, GLEJTE, SE GODI:
EDINI BOŽJI SIN
STRAŠNO ZA NAS TRPI.*

Molili bomo križev pot svetega krsta. Razmišljali bomo o pomenu in veličini tega zakramenta in prosili trpečega Gospoda, naj v nas obnavlja krstno milost in naj nas naredi za goreče izpolnjevalce Jezusovega velikonočnega navodila: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha« (Mt 28,19).

Papež Frančišek pravi: »Nihče si ne zasluži krsta, ki je vedno zastonjski dar za vse, odrasle in novorojenčke. A kakor se zgodi s semenom, polnim življenja, ta dar uspeva in rodi sad samo v zemlji, ki se jo goji z vero. Krstne obljube, ki jih vsako leto obnovimo med velikonočno vigilijo, se mora oživljati vsak dan, da bi krst kristificiral tistega, ki ga je prejel, in ga tako zares naredil za drugega Kristusa. Krst nas torej kristificira, spreminja nas v Kristusa.«

Papež Frančišek, Splošna avdienca, 11. april 2018.

RAZBIČAN, ZAPLJUVAN
IN KRONAN, ZASRAMVAN
PRED SODNI STOL ZDAJ GRE,
NEDOLŽEN V SMRT IZDAN.

1. postaja: Pilat obsodi Jezusa na smrt

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Voda prinaša življenje in voda izmije umazanijo. Pilat pa si umije roke. Kot hinavec, strahopetec. Vse vode tega sveta bi se takrat morale spremeniti v kri in se usmraditi, kot takrat v Egiptu. Kdo te bo umil, Pilat, če ne On, ki je izvir večnega življenja? Kdo te bo opravičil, če pa se odvrčaš od Njega, ki je sodnik živih in mrtvih?

Pri krstu je stekla čez mene krstna voda. Takrat sem svoja usta naslonil na Jezusovo prebodeno srce in pijem iz studenca Njegove ljubezni. Na moj krst me spominja blagoslovljena voda v cerkvi in v mojem domu. Zato se hočem pogosto pokrižati z blagoslovljeno vodo! Zato hočem pogosto pokropiti z njo svoj dom in svoje bližnje! Ne kot Pilat v znamenje brezbržnosti in izmikanja. Pač pa kot spomin na naš krst. Spomin na krst je spomin na Jezusa, ki je sam šel v smrt, da bi nas očistil in nam dal življenje.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

GLEJ, KRIŽ MU NALOŽE
NA RANJENE RAME,
OBJAME GA VOLJNO
IN NESE VSEH DOLGE.

2. postaja: Jezusu naložijo križ na rame

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je svojim učencem dostikrat govoril o križu. Učil jih je, da hoditi za Njim ni vedno lahko in prijetno. Hoditi za njim pomeni sprejeti križ. Ta križ je lahko trpljenje, bolezen, stiska, preganjanje, nasprotovanje, ki ga sprejmemo in mu damo smisel. Lahko pa križ predstavlja tudi naš naporen boj s skušnjavami, zlom, grehom. Jezus si naloži vso težo naših grehov in jih nese. Ko podležem skušnjavi, ko se odločim za zlo, ko zabredem v greh, odklonim svoj križ in ga naložim na Jezusa.

Pred krstom me je duhovnik mazilil na prsih s krstnim oljem in molil: »Naj te utrdi moč Kristusa Odrešenika! Zato te mazilim z oljem zveličanja!« Pri krstu sem prejel vso potrebno Božjo pomoč za boj proti zlu. Zato hočem sprejemati ta svoj križ. Hočem sprejemati naporen boj za lepo, brezgrajno življenje. Hočem vzdržati v skušnjavah in zadoščevati za grehe sveta.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

OPEŠAL JE V MOČEH,
PODRE GA KRIŽ, NAŠ GREH;
VTOPLJEN V DOLGE SVETA
LEŽI POTRT NA TLEH.

3. postaja: Jezus pade prvič pod križem

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus je postavil novo zapoved – zapoved ljubezni. Ta ljubezen je trojna: ljubezen do Boga, ljubezen do bližnjega in ljubezen do samega sebe. V teh treh smereh ljudje grešimo. Greh ruši našo povezanost z Bogom, uničuje sožitje med ljudmi, prinaša drugim in nam trpljenje; in še najbolj pomembno – z grehom si uničimo večno srečo. Ob Jezusovem prvem padcu lahko razmišljamo o naših grehih zoper Boga.

Pri krstu sem postal Božji otrok. Kako normalno je, da bo otrok spoštoval in ljubil svojega Očeta, da bo iskal njegovo bližino, da mu bo zaupal in mu verjel. Krst mi je bil dan, jaz pa ga moram živeti. Zato se hočem varovati preklinjanja, želim skrbno ohranjati red v molitvi, posvečevati nedelje, hoditi k sveti maši. Želim spoznavati Boga in iskati njegovo bližino, da mu bom postajal vedno bolj podoben. Saj sem njegov otrok.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

O ŽALOSTNI SPOMIN,
KO MATER SREČA SIN;
BRIDKOSTI MEČ JI GRE
DO SRCA GLOBOČIN.

4. postaja: Jezus sreča svojo žalostno Mater

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Marija je bila že od spočetja naprej brez madeža izvirnega greha. Že ob spočetju je bila taka, kot postanemo mi pri krstu. Marija nam govori, da se da ohranjati svojo brezmadežnost. In pri tem nam pomaga. Noben človek ni bil tako blizu Bogu kot ona. Že pred angelovim oznanjenjem. Grehi človeštva so tudi njo žalostili in ji povzročali trpljenje. Tudi na križevem potu trpi s svojim sinom in vztraja ob njem.

Pri krstu sem postal Božji otrok, postal pa sem tudi Marijin otrok. Moji grehi težijo in žalostijo tudi mojo nebeško Mater. Z željo, da bi mi ona pomagala živeti čim bolj brez greha, se hočem obračati nanjo, moliti k njej, jo prositi za pomoč v mojih bojih. Če redno kličem svojo nebeško Mamo in se k njej obračam, jo bom srečal tudi v svojem trpljenju, ona bo tam, da mi bo olajšala pot.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

OMAGAL JEZUS JE
OD TEŽE KRIŽEVE.
O, SIMON, SPREJMI KRIŽ,
GOSPODA USMILI SE!

5. postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Simona sicer prisilijo, da pomaga Jezusu. Pa vendar je ta pomoč dragocena in pomembna. Simon ne more Jezusu odvzeti njegovega bremena, ne more spremeniti njegove poti, ne more vplivati na dogodke, ki Jezusa peljejo v smrt. Pa vendar je tu kot pomoč in opora.

Vsak od nas je pri krstu dobil botra. Naši botri v to niso bili prisiljeni. Biti boter je čast, ponos in veselje. Je pa tudi pomembno poslanstvo. Boter je nekdo, ki zame moli. Boter je zgled in opora moje vere. Ne more namesto mene živeti mojega življenja, ne more se namesto mene odločati in ne more mi odvzeti bremen, ki mi jih življenje naloži. Lahko pa mi svetuje, me usmerja in zame moli. Biti boter je kristjanu izziv za njegovo osebno rast. Je spodbuda za to, da se še bolj trudi biti dober kristjan. Samo tako bo lahko zgled in pomoč. In samo, če ima red v molitvi, bo lahko molil za tiste, ki jim je svoje molitve obljubil.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

S PRATOM VERONIKA
OBRIŠE JEZUSA,
ZATO JI DA V SPOMIN
OBLIČJA SVETEGA.

6. postaja: Veronika poda Jezusu potni prt

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusov obraz je iznakažen, znoj in kri se mešata s prahom ceste. Veronika pristopi in mu z belim prtom obriše obraz. Starši otroka pri krstu ogrnejo z belim prtičem. Duhovnik ob tem moli: »Postal si nova stvar, oblekel si Kristusa. To belo oblačilo naj ti bo v znamenje tega dostojanstva. Nauki in zgledi tvojih sorodnikov pa naj te podpirajo, da ga boš brez madeža prinesel v večno življenje.«

Krstni prtič običajno po krstu spravimo in nanj pozabimo. Podobno pozabimo na duhovnikove besede, da smo drug drugemu dolžni pomagati, da tako ohranjamo svoje krstno dostojanstvo: s svojim zgledom, s svojim opominjanjem, s svojimi nasveti ali s podporo v dobrem. Dostikrat smo premalo pogumni in premalo odločni, da bi bližnjemu preprečili zdrs v greh, ga posvarili pred grešno priložnostjo, ga skušali spametovati, mu bili v oporo pri premagovanju grešnih navad, hodili z njim po poti vračanja v Očetovo hišo.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

SLABOSTI VES PREVZET
ZVELIČAR PADE SPET.
OH, GREHI GA TEŽE,
KI JIH PONAVLJA SVET.

7. postaja: Jezus pade drugič pod križem

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Drugi Jezusov padeč je padeč zaradi naših grehov proti bližnjemu. Krst ni zasebna stvar. Je vključitev v skupnost bratov in sester. Pri zadnji večerji je Gospod dal enako težo evharistiji in delom ljubezni. In nekoč je rekel: »Kar ste storili kateremu od teh najmanjših, ste meni storili!«

Med nami je mnogo nevoščljivosti, opravljanja in obrekovanja. Nasilje, odrekanje pravic in krivice se ne dogajajo samo tam daleč, nekje na drugi strani televizijskih ekranov. Dogajajo se v naših skupnostih, naših družinah, naših soseskah. Naj mi Gospod pomaga, da bom dober do drugih, da bom razumevajoč in da bom znal odpuščati.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

USMILJENE ŽENE,
NE JOKAJTE ZA ME,
LE ZASE IN SVOJ ROD
TOČITE ZDAJ SOLZE.

8. postaja: Jezus sreča jeruzalemske žene

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jeruzalemske žene jokajo ob pogledu na trpečega Jezusa. Jezus je izmučen, moči mu pojemajo. Njegove besede v tem trenutku so zato še toliko bolj pomembne. Gre za smrtno resne stvari. Mora jim dati še zadnji poduk, še zadnje navodilo. Reče jim: »Ne jokajte nad menoj. Jokajte nad seboj in nad svojimi otroki!«

Mnogi kristjani ne krstijo svojih otrok. Mnogi starši krsta ne jemljejo resno, svoje otroke prikrajšajo za največ, ker bi jim lahko ponudili – Božje otroštvo. Tudi danes mnogi stari starši zelo trpijo, ker njihovi otroci vnukov ne dajo krstiti. Mnoge pa premalo skrbi zaradi opuščanja vere. Premalo so vztrajni, ko gre za večno življenje njihovih otrok.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

ZVELIČAR OMEDLI,
POD KRIŽEM SPET LEŽI.
O, TRDO SRCE, GLEJ,
TVOJ GREH GA ŽALOSTI.

9. postaja: Jezus pade tretjič pod križem

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Ob tretjem Jezusovem padcu lahko razmišljamo o tem, kako grešimo proti ljubezni do sebe. Ljubezen do samega sebe je od vseh treh ljubezni morda najbolj prefinjena. Samo z veliko iskrenostjo, globoko vero in vodstvom Svetega Duha lahko prepoznavamo, kaj je zdravi ponos, kaj pa samovšečnost, kaj je prava ponižnost, kaj pa samopomilovanje, kaj potrebni počitek in kaj lenoba.

Pri krstu sem postal svetišče Svetega Duha. Gospod tretjič pade pod težo mojega napuha in moje samozadostnosti. Naj mi Gospod pomaga, da bom začutil, kako potrebujem Boga in kako potrebujem skupnost bratov in sester.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

KO PRIDE NA GORO,
OBLEKO MU VZEMO
IN ZA DOLGE SVETA
ŠE ŽOLČA MU DAJO.

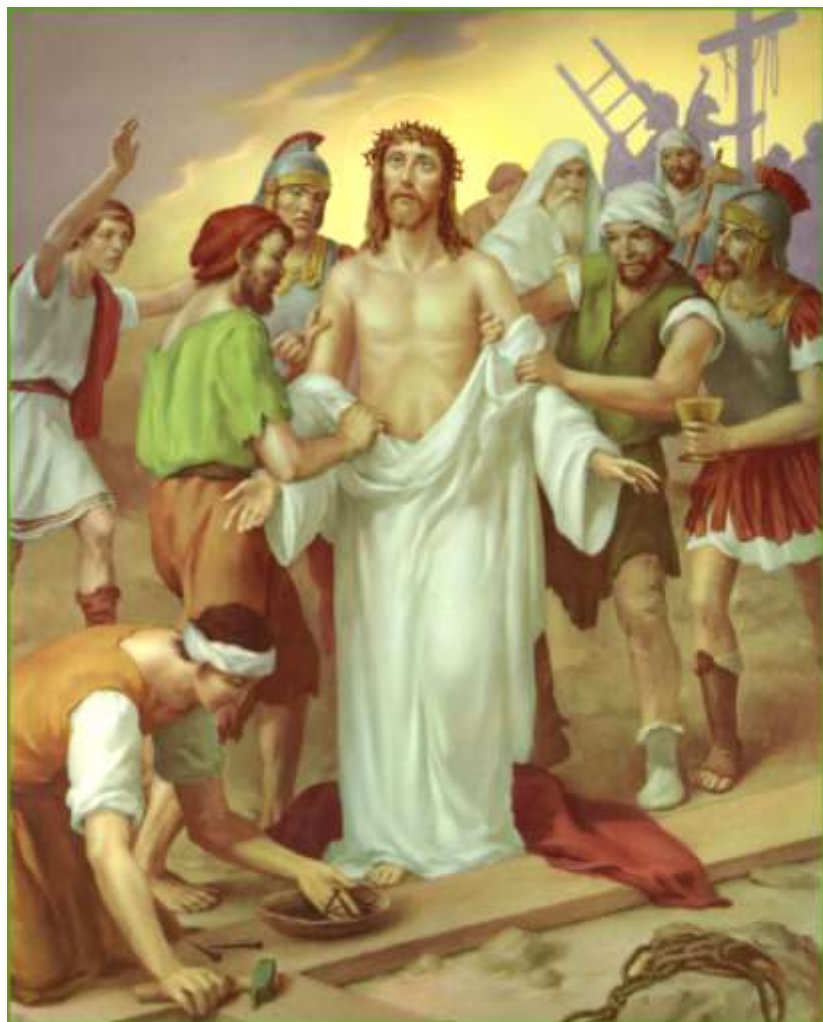
10. postaja: Jezusa slečejo in mu ponudijo vina, mešanega z žolčem

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Adam in Eva sta slekla dostojanstvo, slekla sta belo obleko Božjih otrok in bila sta naga. Potem sta nase navlekla stvari tega sveta in se nališpala s poželenjem. Jezus je vstopil v to navlako in jo vzel nase. Zdaj pa je slekel obleko, ki sta si jo napravila Adam in Eva. Tudi nam govori, naj slečemo starega človeka. Ponuja nam svojo obleko – novo, čisto, belo obleko Božjega otroštva.

Slabo skrbimo za čistost svoje duše, za lepo krstno obleko. Izgubili smo občutek za greh. Vse nam je dovoljeno. Brez slabe vesti kršimo Božje zapovedi, vse po vrsti. Niti pomislimo ne, kakšni bomo, ko bomo stopili pred Boga. Bomo v beli obleki posvečujoče milosti? Ali bomo obloženi z navlako slabih misli, hudobnih besed, strupenih dejanj?

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

NA KRIŽ GA POLOŽE,
RAZPNO ROKE, NOGE
IN OSTRI MU ŽEBLJI
SPET RANE NAREDE.

11. postaja: Jezusa pribijejo na križ

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezus visi na križu. Križ je do tedaj znamenje največje sramote. Pomeni prekletstvo. Ko človeka pribijejo na križ in ga dvignejo, ga ločijo od matere zemlje. Za pogane je to najhujša sramota in največje prekletstvo. Človek je navezan na zemljo in ljubi življenje. Križ mu oboje odvzame. Jezus pa ni od tega sveta in svoje življenje želi dati za nas.

Kristjanu je križ simbol zmage. Križe imamo lahko kot okras v svojih domovih, kot obeske na verižicah. Je pa za nas križ mnogo več kot to. Pred krstom me je duhovnik na vratih cerkve pokrižal z znamenjem našega Odrešenika Jezusa Kristusa. Križ je postal program našega življenja. Pomeni darovanje. Kristjan ni navezan na zemljo in daje svoje življenje. S svojim imetjem pomaga ubogim in njegovo življenje ni sebično iskanje sebe, temveč daritev za druge.

Usmili se nas, o Gospod!

Usmili se nas!

NA KRIŽU BOG VISI
IN SVETA TEČE KRI.
ZA NAS UMIRA BOG,
ŽALUJTE VSE STVARI.

12. postaja: Jezus visi na križu

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

V raju je Bog napovedal Adamu in Evi, da bosta umrla, če bosta prekršila njegovo zapoved. Kača jima pravi, da ne bosta umrla, Bog se jima je zlagal. Adam in Eva prekršita zapoved in na videz živita naprej. Kača ima na videz prav. Toda resnica je drugačna, zapisana sta smrti. Smrtno sta zastrepila svoje Božje življenje in zdaj sta samo ena od stvari tega stvarstva – kot kamen, kot drevo, kot kača. Na križu zato Jezus umre, da bi nam vrnil življenje. Njegov plamen bo predrl temo, ki smo jo na svet spravili ljudje. In ob njegovem plamenu se bo prižgala naša krstna sveča.

Duhovnik starše pri krstu povabi, naj ob velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa, prižgejo krstno svečo otroka. Ob tem jim pravi: »Prejmite Kristusovo luč! Dragi starši, ohranite luč, ki vam je zaupana, da bo vaš otrok varno hodil v Kristusovi luči, vztrajal v veri in šel z vsemi svetimi v nebesih prihajajočemu Kristusu naproti!« Plamen vere, plamen Božjega otroštva je krhek in slaboten. Pozneje ga v življenju dostikrat upihnemo s svojimi grehi. Velikemu grehu pravimo tudi smrtni greh, ker nam ugasne plamen našega Božjega življenja. Pri spovedi se nas Jezus spet dotakne in nam ponovno podari plamen posvečujoče milosti. Zato bom vsak dan pogledal v svoje srce in preveril, kako je s plamenom Božjega življenja. Vsak dan bom zmolil kesanje in skrbel bom, da bom pri redni spovedi obnavljal svojo krstno milost.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

O MATI ŽALOSTNA,
KI LJUBIŠ JEZUSA,
OBJEMAŠ ZADNJIKRAT
SINU ZDAJ MRTVEGA.

13. postaja: Jezusa snamejo s križa in položijo Mariji v naročje

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Marija še zadnjič objema svojega mrtvega sina. Jezus ne trpi več. Na Marijo pa z vso težo pritiska breme naših grehov. Verjetno ne razume Božjih načrtov, toda veruje in zaupa, da bo Bog izpolnil svoje obljube in da je končna zmaga njegova.

S smrtnim grehom se obrnem stran od Boga, odidem iz njegovega naročja. Bog me kot usmiljeni Oče čaka, da se vrnem domov, da se pokesam svojih grehov in pokleknem pred njega. Kot Jezusa pod križem Marija tudi mene objema, ko sem duhovno mrtev, in joče nad menoj. Njena ljubezen in njena priprošnja delata čudeže. Največji čudež je obuditev od mrtvih. Največji čudež je moje kesanje in čudovita je vrnitev v Očetovo hišo. Darovati hočem svoje trpljenje in zadoščevati za svoje grehe in za grehe vsega sveta. Naj mi Marija pri tem pomaga.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

BRIDKO OBJOKOVAN
JE JEZUS V GROB DEJAN.
O GREŠNIK, MOLI GA,
TVOJ GREH JE ZDAJ OPRAN.

14. postaja: Jezusa položijo v grob

Molimo te, Kristus, in te hvalimo,
ker si s svojim križem svet odrešil.

Jezusa so hitro položili v grob. Ni bilo časa, da bi opravili spodoben pogreb. Samo zavili so ga v povoje in zraven položili dišeče mazilo – oljčno olje, ki mu je bila primešana mira. Prve kristjane so krščevali s potapljanjem. Krstni bazen je imel obliko osmerokotnika – take so bile stare nekropole, grobnice. Voda očičuje in prinaša življenje, brezmejno vodovje pa je tudi podoba smrti. Katehumen je tako stopil v grob, se potopil v vodo, umrl s Kristusom, da bi se oklenil njegove roke, da bi ga Kristusova roka potegnila iz vode na varno, iz groba v življenje.

Pri krstu sem bil pokopan s Kristusom v smrt, da bi z njim vstal v novo življenje. Maziljenje s sveto krizmo – dišečim oljem je znamenje mojega krstnega dostojanstva. Pa to ni slava in čast tega sveta, temveč znamenje tega, da sem mrtev za ta svet in vso njegovo nečimrnost in da imam novo poslanstvo, novo moč, nov navdih – živeti za Gospoda in prinašati življenje svojim bližnjim.

Usmili se nas, o Gospod!
Usmili se nas!

*O JEZUS, HVALI NAJ
VES SVET TE VEKOMAJ.
PO SVOJEM KRIŽU NAM
PODELI SVETI RAJ.*

Molimo.

Nebeški Oče,

po tvoji dobroti smo deležni

trpljenja in vstajenja Gospoda Jezusa Kristusa.

V moči Svetega Duha postanemo

tvoji posinovljeni otroci.

Pomagaj nam, da bomo vedno živeli to novo življenje.

Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,

ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

Amen.